

Ceașescu a decis pregătirea Congresului al XIV-lea și a iertat datoriile făcute de CAP-uri

În vreme ce presa oficială publică sute de articole referitoare la succesele agriculturii după 40 de ani de la începutul colectivizării, în discuțiile CPEx Nicolae Ceaușescu încerca să cărească falsurile privind performanțele CAP-urilor FOTO: Cornel Mocanu/AGERPRES

În ziua de 7 aprilie 1989 s-a întrunit Comitetul Politic Executiv al CC al PCR într-o ședință prezidată de Nicolae Ceaușescu. Reproducem fragmentele din stenogramă referitoare la pregătirea ultimului congres al PCR și la propunerile privind anularea și eşalonarea unor datorii ale cooperativelor agricole de producție. Reiese din discuții în mod clar falimentul cooperativizării agriculturii: din 3.895 de CAP-uri existente în România anulul 1989, doar 413 nu aveau datorii.

Punctul 1
Tov. Nicolae Ceaușescu: Ați văzut ordinea de zi, tovarășii? (Da.)
Măsurile în vederea pregătirii Congresului al XIV-lea al Partidului Comunist Român.

„Dacă în legătură cu acest punct aveți ceva de spus? Dacă în ceea ce privește componența comisiilor aveți ceva de spus? Deci nu aveți de spus nimic.”

Tov. Elena Ceaușescu: Dacă va mai fi nevoie, vor fi completate.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Acum se aprobă. Ele vor fi puse la plenara Comitetului Central al partidului. Acum, noi discutăm problemele pentru plenară, nu dăm nimic în comunicat.

Tov. Elena Ceaușescu: Sunt materiale de lucru.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Deci sunteți de acord. (Toți tovarășii sunt de acord.)

Punctul 4
Propunerile privind anularea și

eşalonarea unor datorii ale cooperativei agricole de producție.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Deci, tovarășii, noi am hotărât de principiu, am prezentat din nou materialul care trebuie să-l punem la plenara Comitetului Central al partidului și la Marea Adunare Națională, ca să se vadă concret problema aceasta. Atunci când am discutat, la ședința anterioară, am pus numai ca principiu.

Tov. Elena Ceaușescu: Nu înțeleg ce înseamnă „AEI”!

Tov. Gheorghe David: Asociația Economică Intercooperativă.

Tov. Elena Ceaușescu: Cu toate inițialele acestea. Ne-am obișnuit cu CAP, dar cu acestea? Este clar că datoriile s-au făcut în ultimii ani; în anul 1981 erau numai 47 de miliarde.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Unele au rămas și din anii anteriori. Au fost 78 de miliarde, dar s-au mai plătit. Aveam în 1985 114 miliarde și au crescut cu încă 150 de miliarde în ultimii doi ani.

Tov. Elena Ceaușescu: În 1987-1988 este foarte mult, când producția a crescut. Este de neînțeles acest lucru, cum s-a lucrat, pentru că acum cooperativele agricole de producție au o forță economică mai mare în ultimii ani.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Dacă vă uitați, din aceste 34 de miliarde - așa se spune aici - unele sunt pentru plata furnizorilor și așa-zise pierderi. Nu se poate și nimeni nu are dreptul să facă așa ceva.

(Continuare în pag. a III-a)

JURNALUL ZILEI

În România s-a sărbătorit „ziua mondială a sănătății”. Prilej minunat pentru expunerea „politicii profund umaniste în domeniul ocrotirii sănătății populației”, inițiată de secretarul general Nicolae Ceaușescu. „Progrese în chimia și tehnologia polimerilor”, tomul de căpătâi al savantului de renume mondial Elena Ceaușescu s-a tradus în limba engleză și s-a lansat la Tokyo. În Bu-

carești, potrivit României Libere, muncitorii lucrau de zor la amenajarea parcurilor, ștrandurilor și a locurilor de agrement.

Ziua mondială a sănătății

Încă din 1950, în lumea întreagă se sărbătorea „ziua mondială a sănătății”. În România, evenimentul a fost

un prilej minunat pentru sublinierea „politicii profund umaniste în domeniul ocrotirii sănătății populației”, inițiată de secretarul general Nicolae Ceaușescu. Cercetarea științifică medicală, scria în presa vremii, beneficiase și de „sprijinul și înalta competență a tovarășei academicienei doctor inginer Elena Ceaușescu”.

(Continuare în pag. a II-a)

La aniversarea a 40 de ani de la colectivizare, regimul a recunoscut falimentul agriculturii

În urmă cu 20 de ani, în ședința CPEx al CC al PCR, s-a decis aprobarea Raportului privind anularea și reeșalonarea unor datorii ale CAP-urilor. În acest timp, prin programul manifestărilor politico-ideologice (concept și aprobat de secția de propagandă a CC al PCR), presa, organizațiile politice și instituțiile culturale și de învățământ din România sărbătoreau mărețele realizări din cele patru decenii de colectivizare - și implicit de modernizare - a României. Cu același prilej aniversar, rubrici speciale apăruseră în toate mijloacele de presă pe tema „concepției tovarășului Nicolae Ceaușescu privind noua revoluție agrară”.

„Trasee ale gândirii novatoare”

Cum și când începuse Nicolae Ceaușescu să-și pună în aplicare „gândirea novatoare” în agricultură? Greu de răspuns în date. „Noua revoluție agrară” apare însă din documentele de partid în „armonioasă corelație” cu „sistemizarea României”.

Potrivit unor informații descoperite în fosta arhivă a partidului, membrii Comitetului Politic Executiv al CC al PCR au analizat la 20 iunie 1986 un document intitulat „Raport cu privire la aplicarea legii sistemizării teritoriului și localităților urbane și rurale”. Cu acel prilej, Nicolae Ceaușescu a prezentat, pe scurt, ideile sale privind mărirea suprafețelor agricole cultivate atât în mediul rural, cât și în cel urban, astfel: „Desigur, avem în vedere să procedăm în felul acesta încă din acest an (1986 - n.n.). Suprafața deținută de gospodăriile populației, în general, în sate s-o reducem la

circa 200 mp. Diferența, în sectorul cooperatist, trece în proprietatea cooperativei agricole de producție, iar lotul personal - până vom reface concentrarea locuințelor - i se dă în curte și se completează până la suprafața la care are dreptul în folosință. Vrem ca în acest an să rezolvăm această problemă.

În sectorul unde nu avem cooperative, suprafața excedentară deținută în curți, peste cei 200 mp. se include în suprafața arabilă a cetățeanului și pe baza ei primește plan de cultură, plan de producție, așa cum este și acum. Adică, diferența peste 200 mp se include în planul de cultură, iar aceasta ne dă posibilitatea să avem deja 320.000 de hectare disponibile.

În mod corespunzător vom face și în orașe. Pe baza normelor stabilite, trebuie să reducem cu circa 50.000 de hectare suprafața în orașe. Toată suprafața aceasta intră în cultură, obligatoriu. În incinta cooperativei agricole de producție, toată suprafața care nu este ocupată cu construcții și drumuri se include în suprafața arabilă și, pentru ea, se primește plan de cultură. Aceasta privește și cooperativele agricole de producție, și întreprinderile agricole de stat, și stațiunile de mașini agricole - adică toate unitățile agricole, inclusiv cercetarea. Toate intră în planul de cultură și, mai cu seamă, cele din raza fermelor zootehnice vor fi alocate în primul rând pentru baza furajeră. De fapt, noi avem prevăzute circa un milion de hectare din arabil în baza furajeră și atunci le dăm de aici pentru baza furajeră, pentru pășunat. La fel și de la SMA și așa mai departe.

Și aceasta o putem rezolva imediat. Rămân întreprinderile. Noi am

scris aici ca până în luna octombrie (1986 - n.n.) să se întocmească situația suprafețelor din întreprinderi - din toate întreprinderile, că unele dispun de o suprafață mai mare, altele de o suprafață mai mică -, să vedem cum concentrăm suprafețele respective. Chiar dacă sunt unele suprafețe pe care nu le putem scoate din incinta întreprinderii, acestea au plan de cultură în raport cu necesitățile care sunt, în primul rând, cu legume - și toate vor intra în planul de cultură obligatoriu.

Aceste suprafețe trebuie să le dăm în cultură încă în acest an, iar în cincinalul acesta să dăm în cultură suprafețe din râpe, din descări - iar pentru acestea să facem anul acesta un program ca, practic, în 1987, să rezolvăm problema în cea mai mare parte.

Pe această bază am prevăzut că, deja în anul viitor, suprafața arabilă va crește cu circa 400.000 de hectare și vom ajunge la 10,4 mil. hectare, astfel ca în 1988 să avem 4,5 mil. hectare pășuni - urmând, desigur, să trecem treptat să construim, să concentrăm construcțiile pe baza normelor care s-au stabilit aici - și care sunt destul de largi.

Dacă aveți ceva de întrebat sau ceva de spus?

Nu am scris, dar va trebui să scriem ca toate unitățile din agricultură sunt obligate să ia măsurile de a sistematiza, de a nu mai ocupa terenul cu construcții - că încă se mai construiesc fără socoteală.

Din nou trebuie să atragem atenția și în ceea ce privește respectarea normelor în construcțiile industriale, pentru a nu mai ocupa nici un fel de teren.

(Continuare în pag. a III-a)

JURNALE PERSONALE

7 APRILIE

Scriș pentru Aurel recomandarea cerută pentru a obține bursa Fulbright. Toate istorisirile lui, legate de eventualitatea primirii acestei burse. - Bușchis vine, probabil, sâmbătă.

Mircea Zăciu, Jurnal IV, București, Editura Albatros, 1998, p. 437

Excelenții esești spanioli pe care îi recitesc cu plăcere (în traducerea

apărută la Univers), reimprospătându-mi sufletul și intelectul. Parcă aș învia din nou (o reciclare!) lecția unei gândiri libere și îndrăznețe, chiar dacă unele dintre ideile și reflecțiile acestor esești poartă amprenta epocii în care au fost scrise și au devenit deja „locuri comune” ale orizontului cultural european.

Victor Felea, Jurnalul unui poet lenes, Ianuarie 1955 - marile 1993, Ediție îngrijită de Lidia Felea, București, Editura Albatros, 2000, p. 723

Aseară a fost Ionică la noi. Mi-a lăsat o scrisoare de la uica Ionel în legătură cu monografia comunei, pe care ar vrea s-o publice și speră să-l ajut. Dimineața la ora opt telefonamăză tot el: a murit Mircea, călcat de o

mașină în fața casei, în drum spre serviciu. A trăit pe apucate, în posturi sordide, a petrecut mult, spunând că nu știe și nici nu-i pasă cât are de trăi. A fost unul dintre acei risipitori și păguboși pe care noi, românii, îi dăm lumii ca expresie a modului nostru de a trăi superior. (...)

La Mehadia, cum teși pe poartă, la nici zece metri de casă, se desparte de șosea o cărare care spre dreapta urcă printre arbuști pe Stăroș, spre stânga coboară, trecând pe sub calea ferată, pe un nisip cald vara, la rău. Într-o parte am mers cu uica Ionel, în cealaltă, cu taica, duceam vaca la adăpost. Trebuia să mai trecă zece ani până să se nască Mircea, care, după alți patruzeci, avea să moară în acel loc.

(Continuare în pag. a III-a)

CALENDAR

7 aprilie (vineri)
Soarele a răsărit la 6:48, a apus la 19:49

Luna a răsărit la 7:01, a apus la 22:03

Sărbătoare creștină:
Sfântul Mucenic Gheorghe Mărturisitorul, Episcopul Mitiilenei; Sfântii Mucenici Caliopie, Achilina și Rufin diaconul

S-a întâmplat la 7 aprilie 1989

• Președintele Republicii Haiti, generalul Prosper Avril, a instaurat starea de urgență pe întregul teritoriu național și a ordonat Armatei să rămână în cazărmi în stare de alertă maximă.

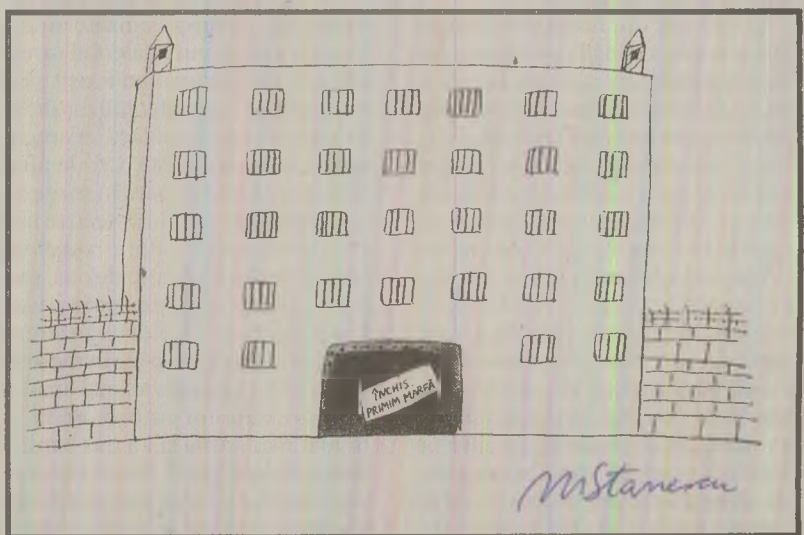
• În orașul suedez Göteborg se desfășura a VI-a ediție a Târgului internațional de turism și călăto-

rii, manifestare la care participau 85 de țări, între care și România.

• O puternică furtună a perturbat traficul rutier și a provocat pagube materiale în landul vestgerman Schleswig-Holstein. În zona Mării Nordului și a Mării Baltice, traficul naval a fost paralizat, fiind suspendate numeroase curse cu feribotul. Pe litoralul baltic, mai multe șosele au fost inundate.

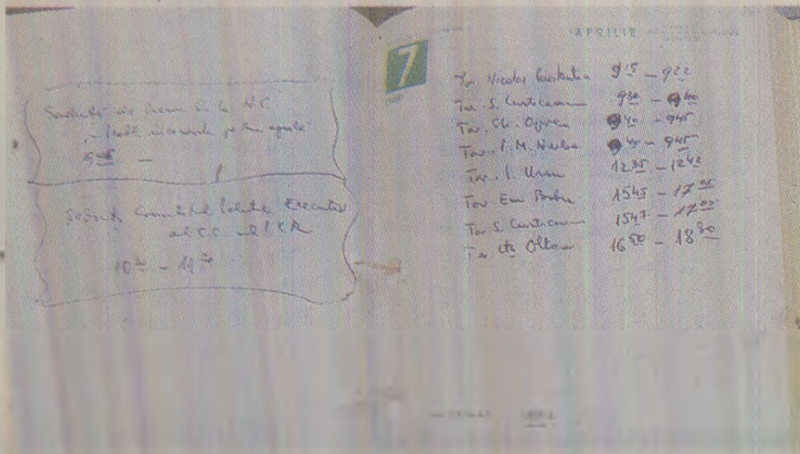
• În diverse zone ale Salvadorului fuseseră înregistrate, în ultimele zile, noi ciocniri între detașamentele Frontului Farabundo Marti pentru Eliberare Națională (FMLN) și trupele salvadoriene. Postul de radio „Vencemos” a anunțat că, în cursul confruntărilor, forțele insurgente au scos din luptă 39 de militari. Totodată, comandourile urbane ale FMLN au distrus sediul unei garizoane paramilitare din San Salvador.

Ramona VINTILĂ

(Continuare în pag. a III-a)

Agenda Elenei Ceaușescu

La 9:15, în biroul Elenei Ceaușescu a intrat Nicolae Constantin, președintele Colegiului Central de Partid, „instanța” care decidea verificările, sancțiunile și anchetele asupra inaltilor demnitari și foștilor ilegaliști. Zece minute a fost reținut la Cabinetul 2, într-o primă rundă, Silviu Curțiceanu, șeful Cancelariei CC al PCR. Pentru alte zece minute au fost chemați împreună viceprim-miniștrii Guvernului Gheorghe Oprea și I.M. Nicolae (ultimul, responsabil, printre altele, cu sistemul energetic național).

La zece fără un sfert a început la Cabinetul 1 ședința de lucru cu tema „Problema incasărilor” (probabil a plăților restante pentru produse importate în țările „Lumii a treia”).

Cel mai important moment al zilei a fost ședința CPEx al CC al PCR. În mai puțin de un ceas (10:30-11:20), liderii partidului au aprobat, în unanimitate, decizia care intră în vigoare altul aveau consecințe asupra fiecărui cetățean al României. Măsurile pregătitoare ale Congresului al XIV-lea al

PCR, chestiuni noi privind marea proiect al sistemizării țării, anularea și reeșalonarea datoriilor făcute de CAP-uri, probleme internaționale. În stenograma ședinței, vocea Tovarășului - care prezidează - este în continuare alternată cu a Tovarășei. Ea îi

„subliniază” afirmațiile, îi apostrofază și ridiculizează pe ceilalți atunci când i se pare că accentele n-au fost sesizate și primite cum se cuvine. Vocea ei, așa cum e consemnată în documentele de arhivă ale anului 1989, pare a fi interfața concepției de cupă a politicii României. Ceilalți participanți abia reușesc să strecoare o întrebare ori o aprobare mai explicită. De altfel, noutățile spinoase - precum retragerea ambasadorului RDG de la București ori alte proteste din străinătate - nu s-au discutat în acest plen nici în 7 aprilie, nici altădată.

După ședință, până la 18:30, Elena Ceaușescu i-a mai primit pe Ion Ursu, Emil Bobu, Silviu Curțiceanu și Constantin Olteanu.

Lavinia BETA

DIN ARHIVA RADIOFIZIUNII ROMÂNE

Omul nou și satul românesc, eroi în emisiunile Radioului

În Epoca de Aur a comunismului, sâmbăta era zi de lucru pentru toată lumea. Elevii studiau în școli despre grija cu care tovarășul Nicolae Ceaușescu împreună cu tovarăsa Elena Ceaușescu le îndrumau destinele într-o lume a prosperității și a păcii inter popoare. Drept răsplătire pentru această neîntreruptă activitate, elevilor li se cereau, în schimb, „nimicuri”: câteva săptămâni de practică agricolă în livezile, viile sau pe câmpurile atât de bogate ale patriei, participarea la sărbătorirea zilei de 23 august, atunci când elevii uitau de casa și de părinți și veneau în București pentru a exercsa cu ochii în lacrimi, dar cu zâmbetul pe buze, prinsoasă de recunoștință adus marelui conducător. Oamenii muncii mulțumeau și ei, în fabrici și uzine, partidului, depă-

șind cu suspectă lejeritate planurile de muncă și propunând obiective din ce în ce mai curajoase; ele erau atinse cu rapiditate, căci, nu-i așa?, România era o țară de oameni vrednici, conduși de fiecare dată, reporterul emisiunii, Elisabeta Iosif, scormonea în căutarea unor subiecte și teme care să fie înalțătoare și mobilizatoare, fiindcă educația patriotică trebuia înfăptuită prin toate mijloacele. Punctul de interes al uneia dintre emisiuni (11 martie) l-a constituit reportajul realizat la Șantierul Municipal al Tineretului. Unde?

În București, inima României. Un reportaj viu, cu personaje desprinse din realitatea românească rețușată: generic, un grup de tineri din București. Alesă însă pe sprânceană: comandantul adjunct al șantierului, inginerul Paul Lapoviță, și sudorul Drăgan Badea. Iată în ce cadru asază inginerul Paul Lapoviță activitatea pe care o depline împreună cu tinerii muncitori ai patriei: „Înscriindu-ne activitatea în spiritul indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu la Congresul al XIII-lea, și noi, tinerii din Capitală, ne-am înscris fațete de muncă în marea program privind participarea tinerii generații la realizarea sarcinilor de dezvoltare economică și socială a României socialiste.

(Continuare în pag. a III-a)

JURNALUL OMULUI SIMPLU

„BAIRAMUL”, DISTRAȚIA PERMISĂ

În 1989, Adela avea 14 ani și a mers pentru prima oară la o petrecere care ținea și noaptea, ceea ce se chema atunci „bairam”. Eram în clasa a VIII-a și am mers cu o colegă de la școală la o prietenă de-a ei, care era foarte emancipată pentru vârsta aceea, fată de noi, care eram niște blege. Se dansau slow-uri, iar unii dintre noi ne retrăgeam într-o cameră unde se asculta heavy metal și hard rock, ce ne plăcea nouă atunci. Ascultam Iron Maiden, Judas Priest, Bon Jovi și dansam pe slow-uri de la Metallica și Scorpions. Măncam tartine și prăjituri, dacă făcea bunica sau mama

cuiva. Pe vremea aia nu erau multe distracții, erau puține discoteci în București și nu-mi aduc aminte să fi mers în vremea aia la vreă discotecă. Bairamele erau mișto, pentru că ne adunam vreo 15-20 de oameni, care ne cam știam între noi, acasă la cineva. Se vorbea înainte cu vecinii, ca ei să fie avertizați că se ascultă muzică și să nu se apuce să sune la Militie. Bairamele începeau destul de devreme, ne adunam înainte să se înserese, pentru că eram destul de mici, și stăteam până dimineața, ca să plecăm acasă pe lumină, deși pe la 4:00-5:00 lumea începea să dormiteze.

Mi-aduc aminte că atunci chiar se simțeau diferențele la îmbrăcăminte. Eu aveam o fustă de blugi primită din străinătate, lungă până la genunchi, prespălată, și un pulover destul de sec, cred. În gașca asta cam toți ne îmbrăcam în blugi. Se găseau puține bijuterii atunci și purtam orice era puțin diferit, decât reușeam să faci rost de undeva. Nu aveam prea multe bijuterii, purtam cercei mai lungi, ce aveam eu senzația că mă scoate în evidență.

(Continuare în pag. a III-a)

DIN ARHIVA RADIODIFUZIUNII ROMÂNE

OMUL NOU ȘI SATUL ROMÂNESC, EROI ÎN EMISIUNILE RADIOULUI

(Urmare din pag. 1)

Comitetul muncitoresc București al Uniunii Tineretului Comunist, împreună cu Centrala de Antrepriză Generală Construcții Montaj București a organizat, încă din noiembrie 1984, activitatea șantierului. Cu alte cuvinte, brigadierii, muncitorii, organizații în echipe și lucrând în schimburi, puneau umărul pentru îndeplinirea obiectivelor trasate generos de conducător: ridicarea complexului agroalimentar din Piața Unirii (denumire elaborată pentru un spațiu căruia îi lipsea mai degrabă rostul – de unde bogățiile de alimente în „iarna” veșnică pe care o traversa cu încrenă – cenare România!), ansamblul de locuințe și magazine de pe Strada 13 Septembrie, Complexul Aviației și Floreasca (de fapt, apartamentele, acele cutii de beton cu ochi și urechi, nu puteau proteja intimitatea personală, devenită o utopie), pasajul subteran Mărășești. Cu lopata și cazmaua, brigadierii creau – și nu doar construiau – însemnele României moderne.

Emisiunile Radioului difuzau programe despre realizările socialismului și eroismul oamenilor muncii FOTO: Sorin Lupșă/AGERPRES

Fiind o emisiune educativă, autorii ei accentuează latura creatoare a muncitorului. El nu mai este cel care îndeplinește instrucțiunile arhitecților, maștrilor sau șefilor de șantier, ci oferă soluții noi, depășind probleme insurmontabile pentru cei care s-au trudit pe băncile școlii. Cu ochii ageri și mintea trează muncitorii înalță blocuri din panouri prefabricate, conform șlanoului, „muncitorul de azi – creatorul constructor”. Un destin însemnat, înveșmântat însă, așa cum trebuie, de alfel, în modestie. „Oricare tânăr de pe șantierul nostru poate fi considerat un

creator în ceea ce construiește, deși modest, dorind să arate că nu a dat întreaga măsură a posibilităților sale”. O fi muncitorul un creator, dar tot nu se poate ridica la nivelul creației depline, a geniului constructiv, a agerimii minții celui care se intitula, „pe drept cuvânt”, după cum era formula, „geniul din Carpați”. Proporțiile trebuiau păstrate!

Drăgan Badea, sudor de înaltă calificare, nu se sfiește să-și arate recunoștința pentru viața minunată pe care are șansa să o trăiască alături de semenii lui: „Îmi place munca de brigadier și am cerut de multe ori prelungirea detașării mele din Întreprinderea Vulcan. Am fost prezent la

realizarea construcțiilor din comunele Bragadiru și Cornetu, din Sectorul Agricol Ilfov, la Complexul Agroindustrial Aviației, precum și la ansamblul de locuințe Căuzași. Noi, tinerii de pe acest șantier, dorim să construim durabil pentru că știm că înălțăm ctitorii pentru prezent, dar și pentru milenii viitor. (...) Peste ani, copiii noștri, plimbându-se printr-un București în haină nouă, vor zice cu mândrie: «La aceste construcții am participat și părinții noștri». Aceste construcții vor rămâne mărturie pentru viitoarele milenii”. Oare chiar așa era?

De pe șantierul patriei, facem, cu ajutorul radioului național, o plimbare pe ulițele – pardon, străzile – asfaltate și electificate, ale satului românesc. Sub genericul „Satul românesc – spațiu al permanenței devenirii”, în a doua parte a emisiunii, reporterii propun ascultătorilor aflați în permanență fascinați de un periplu prin localitatea Miloșești, județul Ialomița. Ion Andreiță, autorul reportajului, trasează cu „penelul cuvintelor” imaginea unui sat idilic: „Îmi ridic privirea pe cerul limpede al locului și pe acest cer se decupează conturul de azi al comunei Miloșești, cu noile case încărcate de verdețea, pomi fructiferi și flori, cu cele câteva edificii ale sale moderne, între care grădinița, școala, Centrul de creație și cultură socialistă

Cântarea României, cu panglica aceasta de asfalt, spre deosebire de vechiul, prăfuitul, răstignitul drum pe ulițe, pe care rulează diferite mașini, căruțe brălene, biciclete”. Așadar, un petec de asfalt cât să străbăte de la un capăt la altul centrul comunei și al Centrul de creație și cultură socialistă „Cântarea României”. Iată reperiile ei nu trebuie căutate foarte departe în timp, punctul de reper fiind anul 1952, mai precis data de 30 martie. Ce s-a întâmplat la această dată inscrișă pentru todeauna, adică 47 de ani, în cartea de aur a Miloșeștilor? Evident, ceva cu adevărat mare: 46 de familii din sat și-au unțit pământurile și puterile, adică au purces la colectivizare, cu directive de la conducerea de partid. „Între cuceririle muncii unite, oamenii de la Miloșești așază la loc de frunte în fiecare inimă, în fiecare casă, propria lor bunăstare. Ei au astăzi o avere de 86 milioane de lei, anual o producție de 38 milioane lei. Muncind cu dăruire, pricepere și abnegație, cooperatorii din Miloșești au fost distinși cu înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste. Brevetul l-au așezat în muzeu să-l vadă toată lumea”. Cea mai de pret comoră, brevetul cu pricina, a atras interesul tuturor și ne putem închipui că Miloșeștilor ar fi devenit în scurt timp loc de pelerinaj, dacă... n-ar fi izbucnit revoluția din '89.

Simona CHIRIAC

RESTITUIRI

Condamnatul Dumitru luga își menținea „concepțiile ostile”

Ministerul de Interne
Departamentul Securității Statului
Unitatea militară 0632/5 a București
Nr.00805 din 11.03.1989
Strict secret
Ex.unic
Aprob
Semnătură de analizat
21.03.1989
În dosarul de urmărire informativă „JORGU”

Deținutul luga Dumitru, în vârstă de 47 ani, condamnat 6 ani închisoare pentru infracțiunea de complot, este lucrat în dosar de urmărire informativă din 6.06.1983.

De la data ultimei analize, în dosarul de urmărire informativă s-a acționat pentru combaterea și contracararea ideilor și concepțiilor ne-

gative ale deținutului, prevenirea asocierii cu alte elemente ostile din categoria condamnaților CSS și a răspândirii în rândul acestora a intențiilor sale.

Din datele și informațiile obținute se desprind următoarele concluzii operative:

Condamnatul își menține concepțiile ostile, fiind refractar la acțiunile de influențare și descurajare. Intenționează să redacteze după punerea în libertate un documentar refiritor la condamnarea CSS pe care l-a cunoscut în detenție, care să facă obiectul unor emisiuni la postul de radio Europa Liberă.

Speră ca după punerea în libertate să obțină sprijinul unora dintre foștii complici, în prezent lucrători la Televiziune, în scopul continuării activității

dușmănoase.

De asemenea, cel în cauză și-a manifestat intenția să contacteze și foștii deținuți Borbely Erno și Lițoiu Nicolae, condamnați pentru propaganda împotriva orânduirii socialiste pe care îi consideră capabili să-l sprijine și să „lupte alături de el pentru realizarea scopului propus”.

Deținutul afirmă că în cazul în care nu va reuși să pună în aplicare aceste planuri va încerca să părăsească țara, cu sprijinul soacrei sale Budoace Paraschiva stabilită ilegal în SUA, și va acționa din exterior pentru schimbarea regimului politic din RSR.

În 28.02.1989, deținutul luga Dumitru a fost discutat în comisia de propuneri pentru liberarea condiționată, fiind aminat la termenul expirării pedepsei, respectiv

9.09.1989.

Față de această măsură, deținutul nu a contestat legalitatea ei, fiind conștient că nu va fi pus în libertate condiționat.

Despre intențiile și preocupările deținuțului au fost informate operative organele cu care se cooperează în caz. În continuare, în acțiunea informativă vor fi realizate următoarele măsuri:

1. În cooperare cu factorii de comandă, până la punerea în libertate a deținuțului, vor fi luate măsuri severe de izolare, pentru a preveni contactarea celorlalți deținuți CSS și documentarea cu unele aspecte privind situația acestora.

Răspunde: Cpt. Negriță Silviu
Termen: până la punerea în libertate.

2. Se va coopera în continuare cu Direcția I și Securitatea Municipiului București, comunicând în mod operativ datele și informațiile obținute, iar la punerea în libertate se va stabili un plan de acțiune de comun acord.

Răspunde Șeful Serviciului
Termen: 9.09.1989
Pt. Șeful Serviciului 5 A, căpitan Burgui Marin
21.03.1989
16.03.1989
fielul Biroului C.I. maior
Torja Iosif
Ofițer contrainformații căpitan
Negriță Silviu
Extras din Dosarul de urmărire informativă al lui Dumitru luga, provenit din arhiva CNSAS

RADIOGRAFII CULINARE

Ouă de Paști numai cu organizare milițienească

Vai nouă! Se apropia Paștele și alergam ca năucii după una-alta ca să ne facem mesele îmbelșugate în necazul unora. Cu o vecină și o colegă de serviciu, am făcut o gașcă și am plecat la vânătoare de ouă. În primul rând și de miel, în al doilea rând. Marea problemă erau ouăle pentru că se dădeau la rație, 10 bucăți de persoană pe lună. Da, dacă prindeai! Adică le puteai cumpăra dacă te nimerai acasă atunci când se dădeau ouă la magazin. Pentru asta unele familii își dresaseră copiii și bătrânii să rămână în poziție de luptă în fața magazinelor, astfel încât reușeau să obțină în fiecare lună neprețuitele ouă. Eu, nul N-aveam timp și copiii erau la școală aproape toată ziua. Deci, strategia mea are atacul prin surprindere și cointeresează vânzătorii (nu e frumos să spui „mituirea”!).

Și, uite așa, din magazin în magazin, am ajuns până la piteștișoara din fața Spitalului nr. 9, unde am picat exact în momentul în care se aduceau neprețuitele ouă care se vindeau „la liber”, adică nu pe rație! Un camion plin! Cofraje cu ouă până la nivelul de sus al obloanelor! Parchează cu spatele, ca să fie mai ușor descărcate, în ușa magazinului și, oblonul se lasă în jos arătându-ne minunatele ouă, nouă, circa 100 de persoane, care pretindeau ca au fost primele la coadă. Vânzătorul și încă doi bărbați, aleși de el din rândul cumpărătorilor, ca voluntari la descărcat, s-au pus pe treabă și cu grabă vărau în magazin, de-alungul a doi pereți, câte un vraf de cofraje. Curând își făcu arătat și o duduie, care, după cunoștințele

unora, era soția vânzătorului. Această, împreună cu alte două duzui, cu proveniență necunoscută, începură a căra cofraje, aranjându-le în turnuri, pe teigheaua la care avea să se vândă marfa. Organizare bună, gândeau unii care așteptau încrezători.

Când marfa se descărcase cam pe la jumătatea camionului, un murmur și un fior străbătu coada care se îngroșa vizibil. Cineva strecurase ideea ticăloasă, ca ouăle să se vândă ca la rație, adică 10 de persoană prezentă la coadă! Voci iritate întrebau: „Cum adică, stau de atât timp și plec doar cu 10 ouă? Ce să fac doar cu 10 ouă, când îmi trebuie cel puțin 30 de bucăți?”. S-au găsit și glumeți care stărneau și mai tare nevozitatea: „Lasă, bre, dacă nu-ți ajung, mi le dai mie!”.

Ca să fie atmosferă cât mai încărcată, nevasta vânzătorului a început a distribui ouăle. Cei care se aflau în dreptul ușii au reușit să se strecoare pe lângă oblonul mașinii și să intre în magazinul care s-a umplut ochi, cât ai zice pește. Cei de afară încercau să se strecoare în magazin, iar cei de acolo nu mai puteau să iasă. Unii purtau deasupra capetelor neprețuitul cofraj cu 30 de ouă, pentru a le apăra și a se strecura mai ușor. Timp de un sfert de oră vânzarea a mers destul de bine, până în momentul în care un individ mai înalt, a înșfăcat cartonul cu ouă, de la un bărbat mai scund și l-a pus banii în mână rămasă goală, în sus. Hoțomanul a profitat de uluirea păgubașului și a șters-o făcându-se nevăzut. Vecina a dispărut și ea! Uimirea și indignarea

atâtor oameni s-a transformat în furie. Păgubitul, dezmeticit, care zbiera ca din gură de șarpe, a fost lăsat să-și mai cumpere alt cofraj, numai că acum se puneau altfel problema: dacă asta era un truc? Dacă era un aranjament murdar între hot și păgubaș? Dacă erau din aceeași familie și, cu un astfel de aranjament obțineau ei mai multe ouă?

Tensiunea era la maximum, oamenii începuseră să împingă din toate părțile înspre camionul cu marfă. Un individ sări în camion și începu a vinde, cu de la el putere, marfa. Vânzătorul și cele două ajutoare săriră pe el și-l imobilizară. Au apărut și doi milițieni care și-au făcut loc cu bastoanele, l-au aruncat din camion, peste grămadă de oameni pe intrus, l-au amenințat că-l ridică și, după o discuție scurtă au stabilit, pentru degajarea mai rapidă a locului, vânzarea restului de ouă, direct din camion. A apărut ca prin farmec și vecina!

Spre fericiroa noastră, a celor trei „muşchiuloase” care, împinse și aproape strivite, am reușit să obținem mult răvniteile ouă, prin noua organizare milițienească. Cu prada ocrotită de bratele făcute cuib în jurul ei, am plecat către casa victorioasă, urmând să ne numărăm vânătoarele la domiciliu... „Vezi dragă, ce bun e un milițian la casa omului? Dacă nu erau ei, nu mai apucam! Io, zic să aranjăm și pentru mie!” zise vecina cu voce veselă. Stupoarea pusese stăpânire pe noi. „Da, ce credeți dragă, că veneau așa dacă nu-i chemam eu?”

Veronica BECTAȘ

JURNALE PERSONALE

(Urmare din pag. 1)

Văd un documentar cu obluțuni în Gange. Apă măloasă, corpuri aglutinate. E chiar imaginea zonei. Privesc cu groază și mă întreb unde-i atracția mea către ea (...).

De cât de profundă tulburare umană este nevoie ca să se realizeze o combinație fertilă. A trebuit ca un burghez din nordul auster al Germaniei să emigreze în Brazilia și să se însoare acolo cu o creolă pentru ca o sensibilitate pervers rafinată să poată fi stăpânită de o minte clară, cu siguranță de sine senatorială. Cât de improbabil aliaj, se poate înțelege din ravagiile pe care le-a produs: doi frați și un fiu sinucigaș. Sau a trebuit ca o țărăncă tânără din Munții Vrancei să coboare în Gara de Nord, să treacă foarte aproape de bordel și să ajungă într-o casă unde să-și amestece sângele moldovenesc cu sânge levantin pentru ca să se nască un mare scriitor român.

Aseară, telefon Mihai. L-ar fi văzut cineva pe Roman în București. Mă îndoiesc. E acolo, la mii de kilometri. Douăzeci de ani. (...)

Livius Ciocărlie, Paradisul derizoriu. Jurnal despre indifferență, Humanitas, București, 1993, p. 33, 34, 35, 37

Spionajul și țărfele. Aud că fetele care umblă cu studenții străini (și care, bănuiesc, „nu colaborează” cu organele) nu vor mai fi integrate, ca până acum, la rubrica prostituției, ci de-a dreptul la spionaj! Iată că, după funcționarii din Ministerul de

Externe și după unii scriitori, a venit și răhul țărfelelor să se apuce de spionat. Vor urma, fără îndoială, profesorii universitari (doar mai sunt, încă, lectori străini!), salariații din turism (deși, majoritatea, după câte știu, „colaborează”), măturătorii ș.a.m.d., până vom deveni un întreg popor de spioni, rămânând „curati”, în afara familiei Führerului (poate nici aceea toată!), un număr de activiști de partid și tovarășii de la „organe” (de la Pașca încoace, nici aceștia chiar toți!). Ei, da, toată lumea spionează în România, de acord! Dar ce anume? Asta nu înțeleg eu – ce anume spionează. Poate secretul metodei prin care o întregă țară a putut fi distrusă „cu sistemul” în mai puțin de jumătate de veac. Și asta din interior, cel puțin din 1964-1965 încoace. Acum, nici pe ruși nu mai poți să dai vina – în afara, desigur, a celei inițiale. De la agricultură la cultură, totul e în suferință cronică, ba chiar cu dese puse acute. Procesul pare ireversibil, mă întreb dacă mai este posibilă redresarea – și, în primul rând, cea morală. Știu eu, poate sunt prea pesimist. Ceea ce se întâmplă în URSS (chiar și în Basarabia) dovedește că se poate încerca o intrare cât de cât în normal chiar și după mai bine de 70 de ani de distrugere sistematică. Să dea Dumnezeu să se mai poată face și aici ceva. Oricum, cei care vor urma la putere nu sunt de învidiat. Grea moștenire le va lăsa Conducătorul. Liviu Antonesei, Jurnal din anii ciuemei: 1987-1989. Încercări de sociologie spontană, Iasi, Polirom, 1995, p. 57-58

JURNALUL OMULUI SIMPLU

„Bairamul”, distracția permisă

(Urmare din pag. 1)

Din când în când, apărea câte un obiect după care inebneau toată lumea, cum era banana de prins păru, o chestie lucoasă, cu un pieptene dublu. Mai aveam o brătară lată de piele, luată de la fondul plastic, care era semnul meu de rocker. Ne prinsese curentul rock, eram cu toții exaltați, încercam să facem rost de casete cu formațiile care ne plăceau. Ideea era că, dacă erai rocker, te asimilai automat unui grup. Dacă cineva apuca să aibă casetele originale, ni le trăgeam cu toții de la.

Era acolo un băiat pe care cred că îl plăcea și colega asta a mea. Am dansat cu el, avea cu vreo trei ani mai mult decât mine, era elev la liceu, la „Caragiale”. Am început să vorbim despre muzică, m-a întrebat unde vreau să dau. Nu erau oricum foarte multe

alternative, m-am dus până la urmă la mate-fizică, nu pentru că mă omoram după matematică și fizică, ci pe principul ce am să fac după – un ASE, o Politehnică. L-am revăzut pe băiatul ăla după câteva zile, când am ieșit cu prietena mea pe afară. Leșeam aproape în fiecare seară, stăteam pe bănci, vorbeam. La un moment dat, m-am îndepărtat de grup cu băiatul ăla. Mă simțeam foarte bine cu el, simțeam că mi se întâmplă ceva extraordinar, că am un prieten. Apoi, am mai fost la bairamul unei kolege de-a lui. După o vreme, cineva mi-a spus că el mai are o prietenă, i-am zis și lui și el nu a negat, mi-a spus că nu era din București, dar eu, fiind foarte timidă, m-am gândit că sigur ar prefera-o pe ea. Atunci nu eram mobilă, nu prea ne vedeam, am și început să evit gașca și așa s-a terminat. (a consemnat Irina MUNTEANU)

DIN BANCOTECA „EPOCII DE AUR”

De ce a luat comuna Scornicești titlul de „Erou al noii revoluții agrare”? Pentru că a crescut cel mai mare bou.

De ce n-a luat și comuna Petrești titlul de „Erou al noii revoluții agrare”? Pentru că anul acesta nu s-a acordat titlul și pentru cea mai mare vacă.

(culese de Alex REVENCO)

JURNALUL ZILEI

(Urmare din pag. 1)

La fel de bine arătau pe hârtie și cifrele referitoare la sectorul sanitar (215.000 de paturi de asistență medicală, 535 de policlinici, 5.501 dispensare medicale, 847 de creșe, 48.832 de medici, 135.000 de cadre medicale cu pregătire medie). Din statistice reieșea că „România era un popor tânăr”, cu un „procent de 55% de vârstă tânără, rezultat doar prin politica demografică a partidului și statului care au sporit natalitatea”. În acea zi, organizațiile de profil inițiau comunicări despre prevenirea și combaterea unor boli cronice, îndemneau populația la o alimentație sănătoasă, la respectarea igienei individuale și a mediului. Cheia politicii demografice rămănea însă interzicerea intreruperii cursului normal al sarcinii.

Profesorul Iro Konodo, președintele „Consiliului Științific din Japonia”, a asigurat-o pe Elena Ceaușescu de succesul tomului în rândul specialiștilor, urându-i „sănătate, fericire și putere de muncă”.

Începeau pregătirile pentru Mamaia 1989

Sub egida Consiliului Culturii și Educației Socialiste, a Radioteleviziunii Române și a Uniunii compozitorilor, urma să se desfășoare pe malul mării Concursul de creație și interpretare „Mamaia 1989”. Deși mai erau câteva luni până la debutul competiției (30 august-3 septembrie), pregătirile au început deja, anunțându-se din timp condițiile de participare. Conform regulilor, puteau intra în concurs compozitori membri și nemembri ai Uniunii Compozitorilor, cu un sau mai multe lucrări în premieră. Creațiile trebuiau depuse până la 15 mai, în două exemplare, cu aranjament de voce și acompaniament la pian, la Direcția Artelor și Instituțiilor de Spectacol din cadrul Consiliului Culturii și Educației Socialiste (Piața Științei, nr. 1). Compozitorul mai avea și alte obligații. La aceeași adresă trebuia să trimită textele cântecelor dactilografiate și recomandările cu numele a trei interpreți. Și pentru cântăreți existau condiții de participare. Vârsta maximă era de 28 de ani, iar concurenții trebuiau să fi câștigat premiul la Festivalul Național Cântarea României sau la competițiile interjudețene. Trierea lor se făcea în mai multe etape. În prima fază, la București (8-11 mai), se făceau audiiții în fața juriului la Sala Victoria a Teatrului satiric muzical C. Tănase. În final, pe scena din Mamaia, urma

„Progrese în chimia și tehnologia polimerilor”, lansată la Tokyo

Ultima lucrare științifică a academișianului de „reputație internațională” Elena Ceaușescu s-a lansat de curând la Tokyo. Cine va fi scris cu adevărat volumul „Progrese în chimia și tehnologia polimerilor” (tradus în engleză) nu știm, aflăm însă din Scinteia reacția colegilor de breasă japonezi ai celei cunoscută în satul natal „Leana lu’ Briceag”. Societatea Japonieză a Polimerilor i-a acordat „tovarășei” titlul de „om de știință de onoare”, argumentând totodată: „Doamna academișiană doctor Inginer este un eminent cercetător științific în domeniul polimerilor, bucurându-se de un înalt respect și apreciere în rândurile academice din in-

proba de foc, a concertelor susținute în fața publicului.

Lucrări de modernizare în parcuri și păduri

Rămăsesse puțin timp până la începerea sezonului estival. Ediliile Capitalei au început și ei „lucrările de modernizare a zonelor de agrement”. În jurul Bucureștiului, pincipala țintă era amenajarea pădurilor-parc pentru odihnă și promenadă. Potrivit României Libere, muncitorii roboteau de zor. Se plantau flori biunuale (pansele, trandafirii), se construiau terenuri de joacă pentru copii și de sport, se ridicau chioșcuri, se dezinfecțau ștranduri. Câteva debarcadere au și fost deschise (Snagov, Herăstrău, Cișmigiu, Balta Albă, Drumul Taberei). Proiectele erau și mai mari însă, asigura publicitatea amintită. „Vor fi deschise și în anul acesta cele 12 mari ștranduri amplasate în

inima celor mai importante cartiere bucurestene – Drumul Taberei, Dămbovită, Bercești, 16 Februarie, Grivița, Pantelimon, Titan, Uverturii și Băneasa. Și să nu uităm a reaminti nici pe cele din Cernica și din cadrul complexului turistic Snagov. Foarte atractive și interesante, însumând o capacitate de peste 145.000 de locuri, au cunoscut ample reamenajări și echipări corespunzătoare – aparate de joacă pentru copii, spații anume destinate celor mai mici dintre ei, terenuri de volei și tenis, jocuri mecanice și, nu într-un ultim rând, cabine, vestiare, cabane, precum și puncte fixe ori volante de descărcare a dulciurilor și a răcoitoarelor. Totodată, în parcurile Herăstrău, Tinerețului, Balta Albă, Tei, Snagov, Dămbovită, Pantelimon, Buftica, peste 1.200 de bărci cu rame, 200 de hidro-biciclete, 35 de vapoare de capacitate diferite sunt gata să răspundă solicitărilor.”

Cornelia LUPU
Florin MIHAI

La aniversarea a 40 de ani de la colectivizare, regimul a recunoscut falimentul agriculturii

(Urmare din pag. 1)

De altfel, mari construcții nu vom mai face și nici mari platforme industriale. Însă trebuie să nu mai diminuăm suprafața agricolă. Aici intră și depozitele și sistematizarea depozitelor și toate celelalte.

Gospodăria individuală - sursă primară a produselor agricole

Dacă în Scintea a celor ani, ziariștii ar fi scris ceea ce aveau să vadă, acesta ar fi fost un titlu de primă pagină. Aceasta a fost una dintre ideile „originale” ale lui Nicolae Ceaușescu - neexprimată, direct - pentru modernizarea agriculturii românești. Practic, toți cetățenii, de la vîlădică până la opincă, de la oraș și sate, au fost obligați prin lege să se ocupe de cultivarea fiecărui petec de pământ identificat de membrii aparatului de partid cu atribuții în domeniul agriculturii. Situația era tragi-comică, deoarece se putea observa ușor că multe dintre terenurile respective erau improprii pentru obținerea producțiilor estimate/dorite de Nicolae Ceaușescu și subordonații săi. Probabil, aceștia își inchipiau că muncitorii și funcționarii din orașe se întorceau după opt ore obosiți de serviciu și se apucară în timpul liber să cultive tomate, cartofi, morcovi, sfeclă de zahăr sau porumb în jurul blocurilor de locuințe. În același timp, sătenii trebuiau să lucreze „zi-lumină” atât în întreprinderile agricole de stat, cooperativele agricole de producție sau în stațiunile de mecanizare a agriculturii, cât și, probabil, după lăsarea întinericului la arat, însămîntat și întreținut câțiva snopi de grâu, orz sau secară, aflați izolați pe niște petece de pământ din jurul casei.

Conform legii, pentru toate terenurile respective au fost stabilite norme de producție, iar cetățenii au fost obligați să predea statului cote-părți din bruma de produse obținute în acest fel.

În realitate, primarii mergeau din casă în casă la început de an cu două „planuri” tipizate: unul pentru culturi, celălalt pentru contracte. Pe amândouă capul familiei le semna în primăvară. Cum nu exista vreo lege care să prevadă pedepse cu amenzi ori închisoare dacă ai semănat în curte trifoi sau porumb, ai iepuri de casă sau găini, planurile erau lipsite de orice valoare. Cetățenii care aveau însă nevoie de anumite autorizații de la Primărie (mici meseriași, muzicanți etc.) se vedeau însă în situația de a-și preda produsele „contractate”. Altfel nu primeau respectiva autorizație. Astfel că le cumpărau de pe piața liberă și le duceau la „predare” la cooperativa sătească (care primise și denumirea de Cooperativă de Producție, Achiziție și Desfacere a Mărfurilor).

În vremea aceasta, vechile CAP-uri, lipsite de forță de muncă

În anii '50, colectivizarea agriculturii începuse printr-o însuflețită campanie propagandistică despre binefacerile pe care le vor aduce CAP-urile țărănilor. După 40 de ani s-a constatat colapsul total FOTO: Muzeul Județean Arad

și de elan spre eficiență, scădeau în producție, dar creșteau la raportări. Urmare a pierderilor înregistrate de Banca pentru Agricultură și Industrie Alimentară în perioada 1987-1988, membrii Comitetului Politic Executiv al CC al PCR, în frunte cu Nicolae Ceaușescu, au fost astfel nevoiți să aprobe în ședința de la 7 aprilie 1989 anularea și reeșalonarea unor datorii ale cooperativei agricole de producție. Ce dovadă mai concludentă că dăduse faliment sistemul cooperatist?

În raportul comisiei de anchetă constituite în scopul stabilirii cauzelor ce au condus la acordarea de credite în valoare de 40,757 miliarde de lei unor unități agricole cooperatiste, în anii 1987-1988, s-a menționat faptul că

sucursalele județene ale băncii amintite au eliberat credite pentru plata furnizorilor de îngrășăminte chimice, furaje, semințe, combustibil, energie electrică și lucrări agricole ale stațiilor pentru mecanizarea agriculturii. În anumite cazuri, „s-au acordat avansuri peste limitele maxime prevăzute în decret (nr. 120/1986 - n.n.) și nu s-a realizat producția contractată, iar unitățile agricole cooperatiste nu au fost în măsură să le restituie în întregime”. De asemenea, „la unele unități agricole cooperatiste, avansurile acordate au fost mai mari cu suma de 99 mil. lei decât întreaga producție livrată la fondul de stat în baza contractelor”, iar „creditele primite de la bancă. Drept urmare, Nicolae Ceaușescu a dispus la 17 martie 1989 destituirea a patru subordonați ai săi: Neculai Ibănescu, viceprim-ministru la Guvernul, Gheorghe Paraschiv, ministru de Finanțe, Nicolae Eremia, președinte al Băncii pentru Agricultură și Industrie Alimentară, Floarea Dumitrescu, guvernatorul Băncii Naționale a României. La 6 aprilie s-a dispus anchetarea celor destituiți.

Dr Petre OPRÎȘ

CEAUȘESCU A DECIS PREGĂTIREA CONGRESULUI AL XIV-LEA ȘI A IERTAT DATORII FĂCUTE DE CĂP-URI

(Urmare din pag. 1)

Practic, din această sumă, 49 de miliarde sunt ilegale! Nu se poate așa ceva! Și 34 de miliarde plata furnizorilor și a așa-ziselor pierderi. Nu există nici o lege. Nu se poate așa ceva! Ministerul Finanțelor și Banca Națională sunt de fapt vinovații. În mod legal au dat aceste credite, încalcând legea. Nu mai pot fi acceptate asemenea lucruri! Și, desigur, vinovat este și Guvernul. Guvernul ca atare poartă răspunderea să controleze și să vadă ce se întâmplă. Ați văzut, tovarăși, cum se propune să soluționăm această problemă. Dacă aveți ceva de spus în plus sau în minus?

Tov. Paul Niculescu: Tovarășe secretar general, este foarte corectă decizia pe care ați luat-o. Mi-aș permite să fac două propuneri. În primul rând, să se stabilească ce măsuri să se ia și să se facă programe ca în viitor să nu mai ajungem în această situație cu aceste cooperative agricole de producție. În al doilea rând, în legătură cu dobânda care se anulează.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Este vorba de 1,9 miliarde.

Tov. Paul Niculescu: Vor mai plăti dobânda?

Tov. Silviu Curticeanu: Plătesc în continuare numai pentru datoria rămasă, dar cu 1,5%.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Pentru datoriile anulate nu mai plătesc dobânda.

Tov. Elena Ceaușescu: Trebuie să se scrie clar.

Tov. Silviu Curticeanu: Și valoarea.

Tov. Paul Niculescu: Mă refer la datoriile care sunt vechi.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Unele sunt reeșalonate și plătesc dobânda care este.

Tov. Elena Ceaușescu: Cred că, în legătură cu propunerile de aici, anu-

larea și reeșalonarea datoriilor să se lase numai pe seama uniunilor județene ale cooperativei agricole de producție nu este bine. Și Ministerul Finanțelor și Banca, în general, organismele bancare trebuie să facă acest lucru.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Se face la județe, nu numai de uniune, ci de organele județene agricole, împreună cu Uniunea cooperativei și Banca Națională. Așa am discutat ieri. Și să nu spunem „avizare”, ci „aprobare”. Așa am discutat noi ieri.

Tov. Silviu Curticeanu: Ați spus să se facă prin lege.

Tov. Elena Ceaușescu: Să se spună „aprobării prin lege”. Este mai clar.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Nu este nimic ca apare de două ori „aprobării”, pentru că și comitetele județene poartă răspunderea.

Tov. Elena Ceaușescu: Ele trebuie să ajute să fie rentabile toate cooperativele agricole de producție.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Avem obligația ca anul acesta toate să devină rentabile. Avem programe de dezvoltare economico-socială. Sigur, s-ar putea spune pentru proiectul de lege - dar și pentru Comitetul Central - că consiliile populare, organele agricole vor lua măsuri pentru realizarea sarcinilor ce se privește dezvoltarea economico-socială a cooperativei agricole de producție, astfel încât încă în acest an toate să devină rentabile, să se aplice principiul finanțării activității de producție prin avansuri. Avem reglementat.

Tov. Elena Ceaușescu: Urmărirea de încasări a avansurilor.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Și acordarea unor credite de dezvoltare și investiții nu se poate face decât prin legi speciale și nu mai poate fi altceva. În fond, să reamintim care sunt aceste legi. Să nu încheiem așa... că se

urmărește plata dobânzilor. Și, dacă vorbim de dobânzi, să se analizeze dobânzile care au fost până acum de 4 miliarde nu știu cât, sumele rămase urmând să se plătească conform prevederilor legii. Trebuie să facem așa ca să se înțeleagă. Și, pe urmă, aici încheiem cu măsurile generale. Să fie și pentru raportul la plenară și pe baza aceasta să pregătim și legea. Ne oprim la cooperativele agricole de producție la 70 de miliarde sau le dăm 80 de miliarde?

Tov. Paul Niculescu: Poate să le dăm 80 de miliarde.

Tov. Nicolae Constantin: Sau mai mult.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Nici așa!

Tov. Elena Ceaușescu: Au fost foarte multe cooperative acum.

Tov. Nicolae Ceaușescu: De fapt este un mare program de dezvoltare, de ridicare generală - de 70-80 de miliarde - pentru că asociațiile sunt tot la cooperative. De fapt este un mare ajutor. Practic beneficiază toate unitățile. Sigur, sunt trecute aici în anexă.

Tov. Elena Ceaușescu: Să lăsăm acum și să mai vedem.

Tov. Nicolae Ceaușescu: A doua oară nu mai venim cu ele. Sub 500 de mii sunt 60 de cooperative; peste 100 de miliarde sunt 12, fără datorii 413 cooperative.

Tov. Gheorghe David: În total sunt 3.895 de cooperative și 710 asociații.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Crearea cooperativei se face de adunări generale. Trebuie să vedem toate cooperativele, IAS-urile și SMA-urile care s-au unificat, să le reglementăm și pe ele. Și luni să-mi prezentați propunerile.

Tov. Elena Ceaușescu: Să fie unificate.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Să le facem prin lege. Nu le-a pus în rapor-

tu cu sistematizare, pentru că nu se ocupă de cooperative și de agricultură. Până luni trebuie să le vedem și pe acestea ca să nu rămână nimic neclar. De fapt au fost întocmite deja. Dar trebuie să vedem ce primesc.

Tov. Silviu Curticeanu: Le avem.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Cooperativele nu mai trebuie aprobate.

Tov. Silviu Curticeanu: Numai IAS. Facem lista lor să le aprobăm.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Sigur, să se știe că unificarea se face de adunarea generală, dar să vedem cum reglementăm în legătură cu creditele și avansurile. În orice caz, să vedem din acestea cu credite mari, pentru ce au luat aceste credite - când analizăm acum situația; 100 de milioane este cum mult la unități. Nu se poate așa!

Tov. Silviu Curticeanu: Sunt unități și cu peste 100 de milioane. Le avem pe județe nominal.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Sunt un număr de 12 unități cu peste 100 de milioane; 29 de unități între 70 și 100 de milioane. De la 50 de milioane în sus sunt 86 de unități. În total sunt 127. Să le analizăm pe acestea pe județe și să vedem de ce au luat atâtea credite.

Atunci, tovarăși, să mergem, la cooperative la 80 de miliarde și la asociații să rămână așa - 17 miliarde. Și atunci total fac 97 de miliarde. Deci, 80 de miliarde la cooperative.

Tov. Gheorghe Rădulescu: Este foarte clar.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Și cu atât mai mult să subliniem că acesta este un ajutor dat de realizarea programului de dezvoltare, adică chiar și prin aceste se oglindește preocuparea partidului, a Guvernului, a statului nostru socialist. De acord?

Arhivele Naționale, Fond CC al PCR - Cancelaria, dos. nr. 20/1989

ARTICOLUL ZILEI

PRIN MODERNIZARE - PRODUSE COMPETITIVE LA EXPORT

Trecem prin hale uriașe și parfumatul proaspăt de pădure pe care-l degaja lemnul, în faze diferite de prelucrare, ne face să-i iubim și să-i prețuim și mai mult, ca și băcăuții de la Combinatul de Prelucrare a Lemnului. Căci aici, unde se fabrică mii de garnituri de mobilă, în zeci de modele anuale, tapițerii - fotolii și canapele, care mai de care mai îmbietoare prin confortul lor - case de locuit cu mansarde sau etaj, avem să ne oprim magnetizați, ca și cumpărătorii, de la noi și din străinătate, în fața a două garnituri deosebite de mobilă pentru tineret și copii, ambele denumite de autor „Ioana” (după numele fetei sale), având ca materie primă PAF-ul, nefurnurat. Drumurile noastre prin fabricile cu același profil ne-au arătat ce este PAL-ul sau PPL-ul, dar PAF-ul? - Plăci din așchii de fibre! Deci, lemnul este economisit, aducân-

du-se, în același timp, numai prin garniturile „Ioana”, 3 milioane de lei din valoarea producției - marfă și 2,8 milioane de lei la export.

- Combinatul dl. are indicator cu care se mândrește: o depășire a exportului în anul precedent cu 20%! Cum ați ajuns la acest rezultat care vă obligă, tovarășe inginer Stanca Dinu? Și vă întreb pe dumneavoastră, pentru că în atelierul pe care îl conduceți se proiectează tot ce se vinde.

- Da, cumpărătorii noștri din țară și din străinătate sunt mulțumiți de produsele noastre, ei apreciază atât garniturile de mobilă, cât și tapițeriile, dar și casele realizate aproape toate în concepție proprie.

- O garnitură de mobilă nu e o rochie pe care s-o porți un sezon, două, Și, totuși, observând mobila, vedem că s-a schimbat linia acesteia...

- Nu chiar în totalitate, totuși acest „retro”, această întoarcere la un stil, sau mai degrabă la stilurile purtate la începutul secolului, a devenit o realitate. Ceea ce e nou sunt șifonierele cu patru sau șase uși, cu mult mai înalte, ne referim la cele mai multe dintre produse - și care au pe față la cel puțin două dintre uși oglindă; iar patul devine extrem de comod, ajungând până la doi metri lățime. Vă invit însă în atelierul nostru, pentru că aici lucrează mai ales femeile, toate autoare de proiecte; doar „Ioana” aparține arhitectului Anton Herciu și ing. Gheorghe Lupu.

Și iată-ne înconjurată, într-adevăr, de inginerii Doina Ghiurghiu, autoarea garniturii „Aurora”, dormitor și cameră de zi, Emilia Pintilie, cu dormitorul „Iris”, Maria Tatamir, cu tapițeriile „Narcis” și „Dragoș”, acestea fiind doar două

dintre cele mai recente garnituri, ca și Rodica Roman, cea care „construiește” pe planșetă casele din prefabricate „Euro” și „Diana”. Și în preajma lor, Maria Cernat, cea care calculează consumurile.

- Fantezia, noutatea se încadrează în norme de consum, după care se trece la executarea prototipurilor, la elaborarea tehnologiilor propriu-zise și a SDV-isticilor adecvate, și de toate acestea, pe tot parcursul, se ocupă femeile, continuă Stanca Dinu. De altfel, munca noastră se termină în momentul în care mobila este ambalată și pornește spre cumpărători.

Dar șefa acestui atelier, impresionant prin rezultatele sale, ne vorbește numai despre realizările celorlalte, trece peste minunata mobilă „Lyon”, tot în PAF, proiectată de ingineria Dinu.

Femeia, nr. 4/1989

DIN ARHIVELE SECURITĂȚII

Securitatea i-a pregătit lui Silviu Brucan deportarea la Zimnicea ca pedeapsă pentru semnarea „Scrisorii celor șase”

[Documenet dactilografiat cu litere mari (mașină IBM), destinat șefului DSS, adiunctorul acestuia și Cabinetului 1, cu intersecții pentru nume proprii scrise de mână (reprodus integral)]

SIRICI SECRET Exemplar unic

După sosirea acasă a lui Brucan Silviu, la ora 19:30, acesta a purtat cu soția și fiica următoarea discuție:

B.A.: Au fost iar cetățenii ăștia, foarte, foarte politicoși, scuzându-se de o mie de ori de deranj, să nu mă supăr. Zice: „Ce să facem? Spuneți și dumneavoastră, vorbiți cu soțul dumneavoastră, că noi avem ordin. Trebuie să vă mutăm la Zimnicea”. Zic: „Domnilor, eu nu pot să vă repet decât ce v-a spus soțul meu. Și nu pot să vă spun altceva”. Zice: „Da, să vorbim atunci cu dumnealor. Să venim pe la 10:00 mâine”. Zic: „Nu-l mai găsiți la 10:00. Pleacă nu pentru că vrea, pentru că trebuie”. „Atunci venim la 8:30”. Ei, acesta este ceva, o chestie: fiind în anchetă, nu poți să pleci. Mă mută pe mine, singură, așa, la Zimnicea?

A.: Pe ce bază?

B.A.: Dragă, nu există bază legală, nu există o dispoziție scrisă, un ordin. Toate asta sunt povești ale trecutului.

B.S.: Dragă, eu n-am să le repet

decât ce le-am spus (...) numai cu forța.

A.: Exact! Asta mai zic și eu!

B.S.: Nici măcar nu împachetez.

A.: Da, bineînțeles.

B.S.: N-au decât să spargă toată vesela, să distrugă toată mobila.

A.: Și să arunce totul în stradă!

B.A.: Problema este că nu vor sparge nimic sau, mă rog, vor sparge, nu vor sparge, asta e altceva. Dar vor putea face treaba asta!

B.S.: Să facă!

A.: Să facă!

B.A.: Da, dragă, dar noi trebuie să știm ce facem. Nu ce facem noi, dragă! Ce facem noi, fizic?

A.: Nu facem nimic, mami!

B.S.: Nu facem nimic!

B.A.: Anca, te rog!

B.S.: Noi nu facem absolut nimic? Stăm așa și ne uităm cum mută ei!

A.: Exact!

B.A.: Stai, stai! Și, pe urmă, moi, fizic, unde suntem?

B.S.: Unde o să ne ducă forțat, acolo o să ne ducem!

A.: Dar nici să nu colaborezi! Că au fost drăguți, că nu știu ce.

B.A.: Dragă, problema este că... Tu ai vorbit cu ăștia ai tăi?

B.S.: Da, sigur că da!

B.A.: Fiind în anchetă, tu ai să rămâi aici.

B.S.: Nu! N-ai nici o grijă!

A.: Mami, stai puțin. Să vină și să ne arunce boarfele în stradă.

B.A.: Dragă, n-o să facă asta, pentru că nu sunt așa de proști.

B.S.: Păi, tocmai că sunt. Ei vor să te convingă ca să cooperezi cu ei.

A.: Păi da!

B.A.: Nu. Nu. Dragă, nici n-au încercat, adică n-au deschis problema. Asta nu e o chestiune pe care ei nu pot s-o rezolve. Eu vreau să știu exact ce am de făcut, pentru că nu este o problemă...

B.S.: Și-am spus exact ce ai de făcut: nu faci nimic!

A.: Exact!

B.S.: Asta-i, ce să faci!

B.A.: E foarte clar că n-o să arunce nimic în stradă.

B.S.: Nu faci nimic! Înțelegi? Și-i lași să facă ce vor! În stradă, pe acoperiș, unde vor.

B.A. Dragă, vor face foarte simplu.

B.S.: Tu stai aicea pe asta până când îl ia și pe asta și te uiți la ei. Vezi ce fac ei! Nu faci nimic! Foarte simplu!

A.: Eu i-am zis mamei: când nu sunt eu acasă să nu deschidă ușa.

B.A.: Măi dragă, o dată ni s-a spart ușa acum 40 de ani. N-aș vrea să se repete chestia asta.

A.: Foarte bine! Eu, de mâine, nu mai ies din casă. Nu te mai lasă singură!

B.S.: N-o să-ți spargă ușa.

B.A.: Dragă, dar n-au nevoie nici măcar s-o spargă. Ce? Crezi că nu știu s-o deschidă?

A.: S-o deschidă! S-o forțeze!

B.A.: Dragă, deschid ușa sau nu deschid ușa? Pentru că asta este totuși începutul problemei. Tu ai (deschis) de dimineață, eu am deschis-o după-amiază.

B.S.: Deschide ușa, dragă! Deschide ușa. Noi nu putem să ne războim cu ei, dacă vor să ne mute cu forța. Singura noastră șansă și aici și acolo unde sunt eu este să te ții!

A.: Asta-i ideea!

B.S.: Dragă, în momentul în care nu te mai ții, s-a terminat cu tine. Te face prafl!

B.A.: Dragă, eu vreau să știu pe ce linie te ții?

A.: Dragă, să ne arunce boarfele în stradă.

B.A.: Nimeni n-o să ne arunce boarfele în stradă.

B.S.: Dragă, dar asta-i privește pe ei, dragă. Nu-i problema ta asta, dragă. Nu-i problema ta asta. Asta-i privește pe ei. Dacă vor să arunce sau nu boarfele în stradă.

B.A.: Nu ăștia! ăștia n-o să poată face nimic.

B.S.: Dragă, nu-i problema ta asta. Asta-i problema lor! Tu nu-ți bate capul cu asta.

B.A.: Tu ai spus ălora, nu?

B.S.: Păi, sigur că le-am spus! Și, dacă o să vină ăștia, o să le repet același lucru.

B.A.: Nu. ălora de la... anchetă.

B.S.: Păi, eu le-am spus.

B.A.: Erau mirați, nu?

B.S.: Parcă depinde de ei chestia asta!

B.A.: Dragă, nu știu dacă depinde de ei, dar până la urmă depinde de cineva.

B.S.: Nu, dragă. Asta depinde de altcineva.

A.: Da, birfeințeles!

B.S.: Da, știu. Eu știu, dar totuși există o colaborare între acestea două.

B.S.: Există și nu există. Ei toți primesc ordine din...

B.A.: Da!

B.S.: Primesc ordine din două locuri odată.

B.A.: Da, asta se vede clar!

B.S.: Ei, atuncea ce mai e?

B.A.: Dar ei pot anunța până la numărul 1.

B.S.: Păi, și ăștia, ce crezi? ăștia de unde vin?

B.A.: Nu cred, nu! Eu cred că vine de la numărul 2.

B.S.: Tot una e!

B.A.: Mă rog, asta e o ipoteză. Eu vreau să știu, dragă, exact ce am de făcut.

A.: Păi, asta e! N-ai de făcut nimic, mami!

A.: Absolut nimic! Am înțeles că i-ai văzut și tu de dimineață!

B.S.: Păi da! Sunt nenorociți!

B.A.: Dragă, sunt oameni care se... în fața mea, darămite a altora. Tu ai văzut, dragă?

B.A.: Dragă, nu era vorba de ceea ce spui tu și nu vreau să repet, pentru că nu-mi plac cuvintele astea. Când au venit după-masă, îți inchipui că-n fața mea n-aveau nici un motiv să se sperie. Dar erau extrem de politicoși și, drept să-ți spun, incurcați și triști.

B.S.: Așa este!

B.A.: Amândoi triști. Vorbeau cu tristețe, au spus de o mie de ori că le pare rău că ne deranjează, au spus că dimineață la ce oră ar putea să nu ne deranjeze.

B.S.: Dragă, eu cred că dacă ei ar lua treaba în serios trimite pe altcineva.

A.: Și ăștia de unde au spus că vin, mă rog?

B.A.: Au spus că sunt de la Consiliul Popular.

B.S.: Al Municipiului București.

B.A.: Da! Adică sunt pe linie de stat.

B.S.: Da! Doi prăpădiți!

B.A.: Dragă, ei, în munca lor, poate că nu sunt așa de prăpădiți.

B.S.: Dragă, dacă iau treaba în serios nu trimite așa ceva. Iți spun eu, slavă Domnului, că au pe cine trimite dacă vor. Încearcă și ei marea cu degetul.

</

ROMÂNIA A SPULBERAT ITALIA LA RUGBY

Florică Murariu (cu balonul) a înscris un eseu important împotriva Italiei FOTO: Revista SPORT

În 1989, rugbyul românesc se afla pe cai mari. Naționala de seniori juca de la egal la egal cu marile forțe ale jocului cu balon oval, iar ecurile victoriei istorice obținute în luna decembrie pe legendarul stadion „Arms Park” din Cardiff, 15-9 cu reprezentativa Țării Galilor, nu se stinseseră încă. În acei ani, diferența dintre România și națiunile majore era destul de mică, astfel că nu puține voci avizate susțineau că echipa noastră merita să fie invitată să participe la Turneul celor Cinci Națiuni.

Pentru rugbyul românesc, primul examen al anului 1989 l-a reprezentat meciul cu Italia, din cadrul Campionatului European FIRA, care s-a disputat la începutul lunii aprilie pe Stadionul „23 August” din București. Deși palmarea întâlnirilor dintre cele două țări era echilibrată, fiecare având câte 12 victorii, dintr-un total de 27 de meciuri disputate, România punea clar cu prima șansă, nici măcar specialiștii italieni neacordând prea mare credit echipei lor. „Cu România nu sunt multe speranțe, ceea ce nu înseamnă că la București mergem cu o formație resemnată. Rugbyștii români au o reală valoare, mai ales după victo-

ria contra Țării Galilor, dar italienii s-au arătat în ultimele două partide din România cam la același nivel”, remarca la vremea respectivă Luciano Ravagnani, directorul revistei Il mondo del rugby.

Pentru acest meci au fost selecționați toți „eroii de la Cardiff”, iar aceștia au confirmat pronosticurile specialiștilor, impunându-se chiar mai clar decât se aștepta, cu scorul de 28-4. Iată formația aliniată de antrenorii Theodor Rădulescu și Gheorghe Nica: Toader - Răcean, Lungu, Fulina, Boldor - Ignat, Neaga - Rădulescu, Dumitraș, Murariu - Ciorăscu, Oroian - Dumitrescu, Gh. Ion. Eroul jocului a fost Gelu Ignat, care și-a trecut în cont un eseu, două lovituri de pedeapsă și trei transformări. „O victorie limpede, la o diferență greu de anticipat, cum nu a mai fost consensată la ultimele opt întâlniri cu «squadra azzurra». O diferență care ar fi putut să ia chiar proporții mai mari, într-atât de evidentă a apărut superioritatea de ansamblu a formației noastre asupra unei neașteptate de timorat XV advers. Cel puțin două eseuri din cele patru rămân memorabile prin ampla desfășurare și singuranța în mânăuirea balonului, ele încălzind spectatorii - circa 4.000

la număr - în condițiile unei vremi închise, după multe reprize de ploaie deasă”, a notat cronicarul ziarului Sportul. Meciul contra Italiei avea să însemne una dintre ultimele apariții în tricoul naționalei României pentru Florică Murariu (34 de ani), căpitanul echipei. Peste numai câteva luni, în timpul evenimentelor din decembrie 1989, cel pe care mulți l-au considerat unul dintre cei mai buni rugbyști români din toate timpurile, a fost împușcat mortal în primele ore ale Revoluției, în timp ce se îndrepta spre Clubul Steaua, la care era legitimat de mai bine de 15 ani.

De la acea victorie și până astăzi, în rugbyul mondial s-au schimbat multe, România nemaiereușind decât de două ori să câștige în fața Italiei. În timp ce „peninsularii” au progresat constant, fiind acceptați în Turneul celor Șase Națiuni, noi am făcut pași mari îndărăt. Astăzi, România evoluează în Cupa Europeană a Națiunilor, unde înregistrează eșec după eșec în fața unor adversari din al doilea eșalon valoric, având perspectiva deloc onorantă de a rata pentru prima oară în istorie calificarea la turneul final al Cupei Mondiale.

Vlad IONESCU

SUGESTII, SESIZĂRI, RECLAMAȚII

Pe șantierele din județul Constanța existau lucrări restante

Racordat din plin la comanda-mentele majore ale amplului program de investiții al județului, colectivul de oameni ai muncii de la TAGCM Constanța și-a consolidat în timp o carte de vizită prestigioasă, mărturie fiind și noul peisaj arhitectural al orașului, dar și alte importante obiective economice. Cu atât mai mult nu este de înțeles de ce, în ultima vreme, unele lucrări de construcții sunt tergiversate sau abandonate, unele deficiente organizatorice repercutându-se direct în finalizarea la termen a angajamentelor asumate. Un exemplu dintre mai multe este întârzierea nejustificată a predării către beneficiari: IJCM, Direcția comercială județeană, IPIPS, CLDC. Întreprinderea de sere ș.a., a unor spații comerciale la parterul noilor blocuri de locuințe din zona centrală a orașului. Sigur, o vină însemnată o au înșiși beneficiarii acestor spații, care n-au urmărit îndeaproape stadiile fizice atinse, n-au insistat pe

lângă constructor ca acesta să-și onoreze obligațiile la timp. Ba, mai mult, o parte din lucrările de gospodărire și salubritate a unor dintre aceste spații puteau fi rezolvate operativ, în comun, mai ales că UJCM, spre exemplu, are în subordine cooperative meșteșugărești specializate. Iată însă că nici acum, după repetate promisiuni făcute și de constructor, și de beneficiari, după ce s-au reșaloant încă o dată termenul de punere în funcțiune, ritmul de lucru la parterele blocurilor F18 A, J9, J10, K1, K3 și altele nu s-a intensificat.

Ieri, 21 martie, am întreprins un raid pe aceste șantiere. La ora 8:10, la parterul blocului F18 A, de la intersecția Șoselei Filimon Sărbu cu Bulevardul Republicii, doi tâmplari - Gheorghe Alexe și Tudor Alexe - din echipa condusă de Ion Căcoș de-abia își ascuțiseră sculele și se îndreptau agale spre una dintre încăperi. În curtea interioară a blocului, dintr-o grămadă cu mo-

loz, zidarul Anton Pală încărcă într-o roabă bucăți de BCA sparte. Asistat de șeful său, Constantin Munteanu, pe post de maestru, care nu știa însă nici cum se numește subterbul, nici ce normă are de efectuat, nici de ce n-au venit ceilalți muncitorii la treabă.

Subinginerul Vasile Borcan, din brigada nr. 2, este conducătorul punctelor de lucru de la aceste blocuri. Ne precizează că munca este bine organizată (?), mașina a plecat după tâmplărie, toți știu ce au de făcut. Veniți, ne îndeamnă, să vedeți punctul fierbinte al activității noastre. În perimetrul dintre noile blocuri K1, K3, circa 10 constructori reparau betonul, în timp ce alții trebăluiau fără rost pe lângă ei. Așa cum o face și Dumitru Beodan, tâmplar în aceeași echipă condusă de Ion Căcoș, care se îndreaptă cu sculele pe umăr să monteze ușa la noul apartament al șefului său, Vasile Borcan. Vizităm și noi noul apartament - cu

adevărat un punct fierbinte, pentru că aici se mai aflau de peste o săptămână și iposorarul Gheorghe Creangă și zidarii Ion Creangă și Victor Păun. Proprietarul ne asigură că aceștia prestează servicii contra cost, firește (!!), fără însă a ni se putea prezenta acte doveditoare.

Aceleași imagini de proastă gospodărire a spațiilor de foarte slabă calitate a lucrărilor efectuate până acum avem să întâlnim la parterul blocurilor de la gară J8, J10, unde remedierile care se impun vor încărcă fără rost prețurile de cost. Dar pentru că aspectele pe care le-am întâlnit în raidul nostru sunt mai numeroase, necesitând o amplă dezbateri cu factorii de conducere de la TAGCM și din partea beneficiarilor și pentru a informa cititorii cu măsurile luate de aceștia pentru urgentarea lucrărilor restante, vom reveni în numerele viitoare ale ziarului.

Dobrogea nouă, jud. Constanța, nr. 12602 din 1989

AICI RADIO EUROPA LIBERĂ!

A FOST APROBATĂ REORGANIZAREA TERITORIALĂ

Ca un nou pas către implementarea controversatului plan de sistematizare al lui Ceaușescu, Marea Adunare Națională a României a aprobat o lege care reorganizează județele țării, municipiile și comunele.

În ciuda criticilor în creștere, interne și externe, Nicolae Ceaușescu pare mai hotărât ca oricând să continue controversatul său proiect de sistematizare rurală. La 7 aprilie, Comitetul Politic Executiv al PCR a hotărât să prezinte un raport despre planificarea teritorială și sistematizarea la viitoarea plenară a Comitetului Central. Raportul spune că în perioada 1991-1995 vor trebui stabilite coordonatele principale pentru dezvoltarea economică și socială a tuturor comunelor, orașelor și județelor.

O săptămână mai târziu, într-o cuvântare ținută în plenara CC, Ceaușescu a vorbit despre ideile pe care le are cu privire la cum ar trebui administrat mediul rural. Ca de obicei, el a descris un spațiu rural ideal care să

aibă propria sa mică industrie și servicii precum școli, facilități medicale, centre culturale. Întâlnirea s-a soldat cu o rezoluție care are o secțiune dedicată implementării „sistemării” mediului rural. S-a deschis cu un elogiu al lui Ceaușescu pentru „contribuția sa decisivă” la vastul program al sistematizării rurale, program care a început în 1968.

Ceaușescu pare să considere acest program drept una dintre realizările sale politice majore. Anul trecut, cea de-a 20-a aniversare a promulgării legii originale a fost marcată de un toronț de articole în presă. Aparent, Ceaușescu a hotărât totuși că legea trebuia îmbunătățită și actualizată. Un document cu schimbările aduse legii despre împărțirea teritorială a țării a fost prezentat Marii Adunări Naționale (Parlamentul României), care a adoptat documentul unanim. Noua lege stipulează că țara trebuie reorganizată în 40 de județe, 265 de municipii (cu 28 mai mult decât înainte, toate acestea noi centre

agroindustriale) și 2.359 de comune (cu 346 mai puține decât înainte).

Noile centre agroindustriale, care deja au fost ridicate la statutul de municipii, sunt parte integrantă a planului de sistematizare rurală, care are în vedere să îi mute pe localnicii satelor distruse în noi forme administrative. Cel mai frapant aspect al noii legi totuși este scăderea cu 13% a numărului comunelor. Scăderea nu e neașteptată, deoarece Ceaușescu a promis vâg în noiembrie că numărul comunelor va rămâne același la sfârșitul acțiunii de „sistematizare”, dar a vehiculat numărul de 2.300 în loc de 2.705, care a fost citat anterior. Câțiva ziaristi vestici au remarcat la vremea aceea că era ca și cum aproximativ 400 de comune ar fi fost deja lichidate, cel puțin pe hârtie.

Schimbările stipulate de noua lege se pare că furnizează cadrul administrativ pentru continua sistematizarea în ciuda protestelor internaționale. Nu este clar dacă toate din cele 28 de noi centre agroindustriale

sunt suficiente de urbane pentru a merita un astfel de statut; și este aproape sigur că nu toate comunele care au dispărut de pe harta administrativă includ sate care au fost deja distruse; dar intenția clară este de a continua planul cu viteză marcată, ca și fondurile sunt disponibile din moment ce România și-a plătit datoriile externe.

Este evident că decizia de a reduce numărul comunelor a fost deja luată înainte ca Parlamentul-surogat al României să o aprobe. Orice rol pe care Marea Adunare Națională îl mai joacă încă este strict limitat la a sancționa legi gata făcute și să îl omagieze abundent pe „făuritorul de istorie”, așa cum primul-ministru, Constantin Dăscălescu, l-a numit pe Ceaușescu într-o ședință din luna aprilie.

Radio Europa Liberă (München) - Raport al Secției de cercetare, condusă de dr. M. Shafir. Document din „Arhiva 1989”, Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca (Traducere din limba engleză de Eliza DUMITRESCU)

tv 7 aprilie 1989

- 19:00 Telegazeta. 1 Mai - raport muncitoresc
- 19:25 Tezele și orientările formulate de tovarășul Nicolae Ceaușescu - program de muncă și acțiune revoluționară. Dezvoltarea de tip intensiv - trăsătura definitorie a cincinalului '86-'90. Redactor Alexandru Popescu
- 19:45 România în lume. Documentar
- 20:05 Copiii cântă patria și partidul. Program literar-muzical-coregrafic în interpretarea unor formații pionierești și ale simfonilor patriei, laureate ale Festivalului Național „Cântarea României”. Redactor Petre Magdin
- 20:25 Invățământ, cercetare, producție. Domenii prioritare - profesioniștii prioritare. Documentar de Lucreția Lustig
- 20:45 În slujba sănătății oamenilor. Reportaj de Ziuă Sănătății. Redactor Melania Coman
- 21:05 Cinecluburile - prezență activă în munca politico-educativă. Redactor Tudor Caranfil
- 21:20 Univers, materie, viață. Emisiune de educație materialistă-stiințifică. Istoria pământului. Episodul V. Deformarea rocilor, formarea munților, modelarea suprafeței terestre. Prezintă dr.ing. Mircea Săndulescu de la Institutul de Geologie și Geofizică București. Redactor Ion Ruș
- 21:50 Telegazeta
- 22:00 Închiderea programului

vremea

Vremea a fost caldă, iar cerul a fost variabil în estul și sud-estul țării și mai mult noros în rest. Au căzut ploi sub formă de aversă însoțite izolat de descărcări electrice pe alocuri în regiunile vestice, nord-vestice și centrale și izolat în restul teritoriului. Vântul a prezentat unele intensificări în Câmpia de Vest și în extremitatea estică a țării cu viteze până la 55 km/oră și la munte cu viteze până la 80-100 km/oră din sector sudic. Temperaturile maxime au fost cuprinse între 16 și 26 grade, ușor mai ridicate în Lunca Dunării, iar cele minime s-au situat în general între 7 și 17 grade.

anunțuri

CERERI ȘI OFERTE DE SERVICIU
Întreprindere centrală organizează concurs pentru ocuparea următoarelor posturi: revizor contabil (pr.), inginer constructor (pr.) și medic veterinar (pr.). La concurs se pot înscrie candidații care posedă buletin de Capitală și au vechimea și studiile prevăzute de Legea 12/1971. Relații suplimentare la serv. personal din Str. Tăbăcarilor nr. 6-10, Sect. 4, București.

TACERD Antrepriza Dâmbovița nr. 3, cu sediul în Bd. Chimistilor nr. 54-56 (pe lângă depoul ITB Ion Șulea, înainte până la stația de Betoane), încadrează: ingineri sau maiștri specialitate construcții hidrotehnice, cu vechime de minimum patru ani, șoferi cu experiență pentru cifo și bascule, mecanici auto, electricieni auto, pompagii pompe injecție, mecanici utilaj terasier (draghiști, buldozeriști).

Unitate de mecanizare, transport și construcții forestiere Militari, cu sediul în București, Bd. Preciziei

40 A, Sector 6, încadrează pentru secția Chitila următoarele categorii de personal: vulcanizatori, buldozeriști, mecanici utilaje, lăcătuși mecanici, electrician auto, sudori oxiacetilenici și electrici.

VÂNZĂRI
Vând casă liberă, două camere, bucătărie, antreu, pivniță, eventual mobilată, butelie aragaz, mașină de cusut Singer.

Utilaj tâmplărie, banzig, abricht, motoare, masă televizor, dalți sculptură furnir nuc, sufragerie bogat sculptată, combină, boiler calorifer.

Vând tobe Tacton cu 3 cînele, stare foarte bună, cu două tumuri.

Dacia 1310 Berlină sau Break, zero km, radio Riga 103, portabil, 6 luni-gimi de undă, amplificator antenă tv. Acordabil.

Vând Jupiter 4 cu ataș, 14.000 km, stare ireproșabilă. Aștept provincia.

Player japonez Otake excepțional, absolut nou, telecomandă, infraroșii. Cumpără televizor color.

Sufragerie, garnitură birou nuc, stil Chippendale, stare excepțională.

amintiri

Automatic și Automatic Super - primele mașini de spălat automate produse în România

Nicolae Ceaușescu a anunțat, în cadrul Marii Adunări Naționale, restabilirea județelor, municipiilor și comunelor țării. ca un nou pas de implementare a planului de sistematizare FOTO: AGERPRES

Fast

ORIZONTAL: 1) Ajutor de proiecte... fantastice - Inadaptare la mediu! 2) Om cu multe lipsuri la activ 3) Mari ansambluri populare - Chemare pentru o nouă înfățișare 4) Cântăreață de culoare, acompaniată la frunză - Un gol ratat la poartă! 5) Mașina mică - Tratată cu iaurt 6) Trei din poveștile lui Creangă (sg.) - Ape fără pește! - Formație studentescă 7) Curse de marș! - Patruped ciobănesc 8) Forme de învățământ superior în felul lor 9) Scurta de talie medie! - O zi pierdută - Podoabă capilară 10) Dragostea de pădure - Para pentru apar! Linie dublă (pl.) 11) Scos la iveală - Campion al Asiei! al alpinism.

VERTICAL: 1) Servit cu sandvișuri - Manuale de nivel superior 2) Dispoziție de reținere - Campion african la pană 3) Stop-cadru (pl.) - Cap de tigrul! 4) Exemple de atașament 5) Doi din unu - Bază de schi 6) Îndrumar pentru radioamatori - Prins în perspectivă 7) Colective de muncă 8) Piatră seacă! - Schimb de casă - Limitează scorul! 9) Obiectiv la telescop - Face plajă pe litoral 10) Când este rară... e scumpă - Merg la... bere 11) Borduri de trotuar! - Pricpeput... în felul său.

Revista Rebus, nr. 20/1989

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										